दानिएलचे पुस्तक - एकशे अड्डुसष्टावे

प्रॉक्सी युद्धांच्या दुसऱ्या लढाईचे आणि 144,000 जणांच्या मुद्रांकनाचे भविष्यसूचक सत्य उघड करणे

Jeff Pippenger
2024-03-30

आता आपण दानिएल अध्याय अकरा, वचने अकरा व बारा यांमध्ये दर्शविलेल्या प्रतिनिधी युद्धांच्या दुसऱ्या लढाईविषयी विचार करीत आहोत. त्या वचनांतील दुसरी लढाई नास्तिक सत्ताधारी रशिया आणि युक्रेन राष्ट्र यांच्यातील युक्रेनमधील युद्ध ओळखून दाखवते. त्या वचनांमध्ये, जसे प्टोलेमी चौथा विजयी झाला होता तसेच पुतिन विजयी होतो; परंतु आपल्या विजयामुळे तो आपल्या स्वतःच्या अंतःकरणात उंचावला जाईल, आणि त्याचे आत्ममुग्ध स्व-उदात्तीकरणच त्याच्या वाटरलूचे साधन ठरेल. या वर्तमान इतिहासाचे ऐतिहासिक प्रतिनिधित्व केवळ त्यांनाच लाभदायक ठरते, जे हा वर्तमान इतिहास आत्मिकदृष्ट्या काय प्रतिनिधित्व करीत आहे हे समजतात.

दहाव्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनात, देवाच्या अंतिम दिवसांतील लोकांचे प्रतिनिधित्व करणारा दानियेल, “दर्शन” आणि “गोष्ट” या दोन्हींचे आकलन करणारा म्हणून ओळखला जातो. दर्शन आणि गोष्ट ही एकाच सत्यरेषेचे भाग म्हणून वारंवार एकत्र दर्शविली जातात, तरीही त्या परस्परांपासून वेगळ्या आहेत. त्या उलई आणि हिद्देकेल या नद्या आहेत. त्या “मरेह” आणि “खाझोन” ही दर्शने आहेत. त्या तेवीसशे वर्षांच्या भविष्यवाणीसंबंधाने जोडलेली दोन हजार पाचशे वीस वर्षांची भविष्यवाणी आहेत. त्या देवाच्या लोकांची अंतर्गत आणि बाह्य साक्ष आहेत. प्रभु महत्त्वहीन गोष्टींची पुनरुक्ती करीत नाही. प्रथम उल्लेखाचा नियम हे ओळखतो की, त्याच्या अंतिम दर्शनात दानियेलाविषयी आपल्याला प्रथम जे सांगितले जाते ते असे की, तो देवाच्या अंतिम दिवसांतील त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे “खाझोन” आणि “मरेह” या दोन्हींचे आकलन करतात. म्हणूनच, अकरावे आणि बारावे वचने यांतील भविष्यसूचक इतिहास योग्य रीतीने समजावयाचा असेल, तर दर्शन आणि गोष्ट हे पाहणे अत्यावश्यक आहे.

दानिएल हा प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यांनी मिलराईट्सच्या इतिहासात पूर्ण झालेल्या दहा कुमारींच्या दृष्टान्ताची परिपूर्ण पुनरावृत्ती केली आहे. त्यांनी, मिलराईट्सप्रमाणेच, पहिली निराशा भोगली; जी प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये अधोलोकाच्या अथांग खड्ड्यातून वर येणाऱ्या नास्तिक “वोक” पशूद्वारे ठार मारले जाणे अशी दर्शविली आहे; आणि जे नंतर त्या महान नगरीच्या रस्त्यावर मृतावस्थेत पडून राहतात—म्हणजे इजिप्त व सदोम, जिथे ख्रिस्तालाही क्रूसावर खिळले गेले. त्यांच्या मृत्यूमुळे अजगराच्या अनुयायांमध्ये “आनंद” निर्माण झाला, परंतु त्याच्यामुळे दानिएलमध्ये शोक उत्पन्न झाला.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचा इतिहास लाझराच्या पुनरुत्थानाद्वारेही दर्शविला गेला होता; त्या पुनरुत्थानाची ओळख ख्रिस्ताच्या कार्यातील शिक्कामोर्तबाच्या कृती म्हणून झाली होती. आणि ख्रिस्त ज्यांच्यावर शिक्का मारतो त्यांचे प्रतीक म्हणून लाझराने यरुशलेममध्ये झालेल्या विजयप्रवेशाचे नेतृत्व केले; हा विजयप्रवेश मिलराइट इतिहासातील मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या चळवळीचे, तसेच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासातील त्याच चळवळीचे प्रतिरूप होता. लाझराचे पुनरुत्थान त्या वेळी घडले, जेव्हा त्याच्या भगिनी मरिया व मार्था शोक करीत होत्या, जसा दहाव्या अध्यायातील एकवीस दिवसांच्या काळात दानियेल शोक करीत होता. दहाव्या अध्यायात दानियेलचा शोक मिखाएलच्या अवतरणाने समाप्त होतो; तोच तो व्यक्ती आहे, ज्याच्या “आवाजाने” लाझर आणि मोशे यांना पुन्हा जीवन प्राप्त झाले. प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील दोन साक्षीदारांचे पुनरुत्थान दानियेल “marah” च्या कारणकारी दर्शनाने रूपांतरित झाला, याने दर्शविले आहे.

दहाव्या अध्यायात, दानियेल एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाचे प्रतिनिधित्व करीत आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातही केलेले आहे. त्या अध्यायात गब्रीएल स्पष्टपणे सांगतो की,

देवाच्या अखेरच्या दिवसांतील लोकांवर जे काही येणार आहे ते दानियेलला समजावून सांगण्यासाठी तो आला होता. अखेरच्या दिवसांत देवाच्या लोकांवर जे काही येणार आहे त्या संदेशाला, भविष्यवाणीवर भविष्यवाणी अशी रेषा रेषेवर ठेवण्याच्या पद्धतीने पुष्टी झालेल्या संदेशाच्या संदर्भात भविष्यसूचक रीतीने स्थापित केलेले आहे. त्या अनुप्रयोगामध्ये, प्रथम उल्लेखाचा नियम हे दर्शवितो की योग्य समज केवळ त्यांनाच दिसेल जे एकत्र आणलेल्या त्या रेषांमधील अंतर्गत आणि बाह्य अशी दोन्ही सत्ये पाहतात. तेच ते लोक आहेत जे "दृष्टान्त" आणि "वस्तु" समजतात.

एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण भविष्यवाणीचा संदेश समजून घेतील; परंतु ते त्या संदेशाचा अनुभवही घेतील, कारण संदेश आणि अनुभव यांना वेगळे करता येत नाही. तो संदेशच पवित्र करतो, कारण संदेश हा देवाचे वचन आहे, आणि ख्रिस्त हा देवाचे वचन आहे, आणि देवाचे वचन हे सत्य आहे. त्याचा संदेश सत्य म्हणून सिद्ध केला जातो, कारण तो भविष्यवाणीच्या अनुप्रयोगाच्या त्या तत्त्वांद्वारे प्रकट केला जातो, जी तत्त्वे तो कोण आहे आणि काय आहे याच्याच तत्त्वांपेक्षा अधिक किंवा कमी काहीही नाहीत. तो पालमोनी आहे, अद्भुत गणनाकर्ता, रहस्यांची गणना करणारा. तो अद्भुत भाषातज्ज्ञ आहे, आरंभ आणि शेवट, प्रथम आणि अंतिम, अल्फा आणि ओमेगा. तो कोण आहे यातील ह्याच घटकांमुळे भविष्यवाणीचे ते नियम निश्चित होतात, जे भविष्यवाणीचा संदेश स्थापन करतात आणि भविष्यवाणीचा अनुभव उत्पन्न करतात.

शिनारच्या दोन महान नद्या, उलई आणि हिद्देकेल, पर्शियन आखातापर्यंत पोहोचण्यापूर्वी त्यांच्या संगमाजवळ शट्ट अल-अरब म्हणून ओळखला जाणारा दलदलीचा प्रदेश निर्माण करतात; तथापि, त्या एकाच नदीत विलीन होत नाहीत. शट्ट अल-अरब हा युफ्रेटीस आणि टायग्रिस नद्यांच्या, तसेच आणखी काही लहान नद्या व ओढ्यांच्या, एकत्र येण्यामुळे निर्माण झालेला नदी-त्रिभुज प्रदेश आहे. तथापि, या त्रिभुज प्रदेशातही युफ्रेटीस आणि टायग्रिस आपापली स्वतंत्र ओळख टिकवून ठेवतात आणि पर्शियन आखातात स्वतंत्र नद्या म्हणूनच वाहून जातात. भविष्यवाणीचे आंतरिक आणि बाह्य संदेश आपला वेगळेपणाचा संबंध टिकवून ठेवतात; परंतु ते त्यांच्या समाप्तीपर्यंत (अंतकाळी) पोहोचतात तेव्हा, अनेक साहाय्यक नद्या व प्रवाहांनी बनलेला एक डेल्टा उत्पन्न करतात. येशू नैसर्गिक गोष्टींद्वारे आध्यात्मिक गोष्टी स्पष्ट करतो, आणि अंतकाळी प्रत्येक दृष्टांताचा परिणाम डेल्टासदृश पूरप्रदेश निर्माण करतो, जरी त्या दोन महान नद्या आपापल्या स्वतंत्र भूमिका टिकवून ठेवतात.

एकवीस दिवसांच्या शोककाळाचा संबंध त्या काळाशी आहे ज्यामध्ये दोन साक्षीदार रस्त्यावर मृत पडलेले असतात, आणि तो काळ पहिल्या निराशेपासून व विलंबाच्या काळापासून सुरू होतो. हा कालावधी त्या अधिक व्यापक कालावधीच्या आत येतो, ज्यामध्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाची पूर्तता होते. मुद्रांकन १९८९ मधील समयाच्या शेवटी सुरू झाले नाही; तेव्हा सुरू झाले जेव्हा ख्रिस्त, तिसरा देवदूत म्हणून, ११ सप्टेंबर २००१ रोजी उतरला. त्याने आपल्या लोकांना कादेश येथील त्यांच्या दुसऱ्या भेटीपर्यंत आणले, आणि यावेळी जे थोडे तयार आहेत ते वचनदत्त देशात प्रवेश करतील. १९८९ मधील समयाच्या शेवटापासून ११ सप्टेंबर २००१ पर्यंत देवाच्या लोकांचा अनुभव त्यांना मुद्रांकित करणारा नव्हता. ख्रिस्त उतरला आणि तिसऱ्या धिक्काराच्या सातव्या कर्ण्याचा पहिला नाद फुंकला, तेव्हा मुद्रांकनास प्रारंभ झाला.

सातव्या कर्ण्याचा नाद ज्या ठिकाणी होतो, तेथे देवाचे रहस्य पूर्ण होते; आणि ते रहस्य एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचे प्रतिनिधित्व करते, जे त्या कर्ण्याच्या नादाच्या काळात घडते. तो कर्णा तीन स्वर काढतो, कारण तो सत्य आहे. पहिला स्वर ११ सप्टेंबर, २००१ होता, दुसरा स्वर ७ ऑक्टोबर, २०२३ होता, आणि त्या तीन स्वरांपैकी तिसरा स्वर लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी आहे. ते तीन स्वर म्हणजे सत्यात नेहमी अस्तित्वात असणाऱ्या त्या तीन पायऱ्या होत. दहाव्या अध्यायातील दानियेलाला झालेले तीन स्पर्श यांमुळे त्याचा अनुभव सातव्या कर्ण्याच्या तीन स्वरांनी दर्शविलेल्या इतिहासाच्या कालखंडाशी जोडला गेला.

ख्रिस्ताच्या प्रतिमेत रूपांतरित होण्याचा परिणाम निर्माण करणारा भविष्यवाणीचा संदेश, ज्याचे चित्रण दानियेलाने दहाव्या अध्यायात केले आहे, तो शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांवर जे येते त्याचा संदेश आहे; परंतु सर्वसाधारण अर्थाने शेवटच्या दिवसांचा नव्हे. तो असा संदेश आहे की जो देवाचे लोक एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या

मुद्रांकनाच्या काळात समजतात व अनुभवतात.

गॅब्रिएल अध्याय अकरामध्ये दर्शविलेल्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाचे सादरीकरण करू लागतो तेव्हा, तो भविष्यवाणीच्या विशिष्ट रेषा मांडतो. पहिली दोन वचने, अंतकाळातील १९८९ मध्ये, सायरसपासून (पहिला बुश म्हणून) आरंभ होतात आणि पंचेचाळीसावा अध्यक्ष म्हणून डोनाल्ड ट्रम्पच्या (सहावा) इतिहासापर्यंत पुढे जातात; आणि तेथे भविष्यवाणीचा इतिहास थांबतो, जोपर्यंत सातवे राज्य म्हणून संयुक्त राष्ट्रसंघाचा (अलेक्झांडर महान) इतिहास तिसऱ्या आणि चौथ्या वचनांत संबोधित केला जात नाही. म्हणून, जागतिकतावाद्यांना भडकावून सोडणारा श्रीमंत सहावा अध्यक्ष म्हणून डोनाल्ड ट्रम्प याचा संदेश, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या सीलबंद करण्याच्या काळात पूर्ण होणारे सत्य आहे. म्हणूनच, ते वर्तमान सत्य आहे.

पाचव्या ते नवव्या वचनांमध्ये, इ.स. ५३८ मध्ये पोपसत्तेची सिंहासनावर स्थापना होण्यापासून ते प्राणघातक जखम व शेवटच्या काळापर्यंत, म्हणजे इ.स. १७९८ पर्यंतचा इतिहास मांडलेला आहे. निःसंशयपणे हे अत्यावश्यक आणि महत्त्वाचे सत्य आहे, कारण ते चाळीसाव्या वचनास आधार देते व त्याची पुष्टी करते; परंतु एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात घडणारा कोणताही विशिष्ट भविष्यवाणीपर वृत्तांत ते पुरवत नाही. दहावे वचन, पाचव्या ते नवव्या वचनांप्रमाणेच, चाळीसाव्या वचनाच्या वैधतेची पुष्टी करते, परंतु शिक्कामोर्तबाच्या काळात पूर्ण होणाऱ्या भविष्यसूचक इतिहासाचा विचार करीत नाही. तथापि, ते १९८९ हे वर्ष चिन्हांकित करते, आणि म्हणूनच गाळून टाकण्याद्वारे १९८९ पासून, चाळीसाव्या पहिल्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा एक मूक कालखंड प्रस्थापित करते.

अकराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळात पूर्ण होणारा इतिहास ओळखला जातो. ही वचने दुसरे आणि तिसरे वचन यांमधील, तसेच चाळीसाव्या वचनातील १९८९ पासून एक्केचाळीसाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या, गुप्त इतिहासाच्या चौकटीत बसतात. ही वचने अत्यंत खऱ्या वर्तमान सत्याशी संबंधित आहेत, आणि त्या वचनांचे आकलन करून अभिप्रेत लाभ प्राप्त करावयाचे असतील, तर त्यांना तसेच ओळखले गेले पाहिजे.

अभिप्रेत लाभ द्विविध आहेत; कारण त्यामध्ये दर्शविलेल्या भविष्यवाणीतील इतिहासाच्या समजुतीचे ते प्रतिनिधित्व करतात, तसेच त्या संदेशातील सत्यांच्या समजुतीमुळे उत्पन्न होणाऱ्या अनुभवाचेही. संदेशाची समज—ज्ञानातील अंतिम वाढ—जी शिक्का लावण्याच्या काळात पूर्ण होत आहे, हीच त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असणाऱ्यांना पवित्र करते. या कारणास्तव, त्या वचने अंतर्गत आणि बाह्य या दृष्टिकोनातून विचारात घेणे महत्त्वाचे आहे.

लेवीयवस्था अध्याय सव्वीस मधील "सात वेळा" हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब करण्याच्या काळाचा निःसंशय भाग आहे; कारण दानिएलच्या दोन प्रार्थना, ज्या अध्याय दोन आणि नऊमध्ये दर्शविल्या आहेत, त्या पशूच्या प्रतिमेद्वारे दर्शविलेल्या भविष्यवाणीच्या इतिहासाचे आकलन करण्यासाठी, तसेच लेवीयवस्था अध्याय सव्वीस मधील आपल्या पापांची आणि आपल्या पितरांच्या पापांची क्षमा मागणारी प्रार्थना पूर्ण करणाऱ्यांमुळे उत्पन्न होणारा अनुभव प्राप्त करण्यासाठी केलेल्या द्विगुणित प्रार्थनेचे प्रतिनिधित्व करतात. बाह्य प्रार्थना पशूच्या प्रतिमेची ओळख करून देते, आणि अंतःकरणातील प्रार्थना ख्रिस्ताची प्रतिमा उत्पन्न करते.

दानियेल अकराव्या अध्यायातील विविध उताऱ्यांमध्ये दर्शविलेला इतिहास—जो विशेषतः मुद्रांकनकाळात पूर्ण होणाऱ्या इतिहासास संबोधित करतो—तो दुसऱ्या अध्यायातील दानियेलाच्या प्रार्थनेद्वारे प्रतिरूपित केला आहे. त्याने आणि त्या तिघा श्रेष्ठ पुरुषांनी धातूंच्या प्रतिमेविषयी नबुखद्नेस्सराच्या स्वप्नातील गुप्त संदेश समजून घेण्याचा प्रयत्न केला. नबुखद्नेस्सराच्या लपविलेल्या स्वप्नात दर्शविलेल्या भविष्यवाणीपर इतिहासाचे योग्य आकलन जेव्हा ओळखले जाते, तेव्हा ते आकलन समजणाऱ्यांना हे ओळखून देते की, नवव्या अध्यायातील दानियेलाच्या प्रार्थनेत दर्शविलेल्या संपूर्ण पश्चात्तापाच्या अनुभवाची त्यांनी वैयक्तिकरीत्या सिद्धी केली नाही, तर त्यांना कोणतीही आशा नाही.

दहाव्या अध्यायात दानियेलाद्वारे दर्शविलेल्या अनुभवाला अकराव्या अध्यायातील अंतिम काळातील घटनांच्या भविष्यवाणीपर कथनापासून वेगळे करणे, म्हणजे भविष्यवाणीचा विद्यार्थी म्हणून अपयशी ठरणे होय. दानियेल अकरावा अध्याय, अकरावी व बारावी वचने यांमध्ये, सीमेवरील युद्ध, राफिया येथील लढाई आणि दक्षिणेकडील राजाचा विजय, हे देवाच्या भविष्यवाणीच्या वचनात चिन्हांकित केलेल्या तीन प्रतिनिधी युद्धांपैकी दुसरे युद्ध दर्शविते. या सत्याच्या प्रकटीकरणाला दृष्टीपथात आणणारी किल्ली म्हणजे दहाव्या वचनात उत्तर दिशेच्या राजाने ओसंडून वाहत पुढे जाऊन किल्ल्यापर्यंत (मानेपर्यंत) पोहोचल्याचा अद्भुत भाषातज्ज्ञाने केलेला उपयोग होय. ओसंडून वाहणे व पुढे जाणे यांचा उल्लेख करणारी आणखी दोन वचने त्याने दिली, आणि असे करून त्याने घटनांच्या भविष्यवाणीपर कथनाला आणि त्या घटनांच्या समजुतीने उत्पन्न व्हावयाच्या अनुभवाला एकत्र आणले.

> परंतु त्याचे पुत्र उत्तेजित होतील, आणि मोठ्या सैन्यसमूहांची जमवाजमव करतील; आणि त्यांपैकी एक नक्कीच येईल, आणि पुराप्रमाणे वाहत जाईल, आणि पुढे जाईल; मग तो परत येईल, आणि आपल्या किल्ल्यापर्यंत उत्तेजित होईल. आणि दक्षिणेकडील राजा क्रोधाने चळवळून उठेल, आणि तो बाहेर पडून त्याच्याशी, म्हणजे उत्तरेकडील राजाशी, युद्ध करील; आणि तो एक मोठा सैन्यसमूह उभा करील; पण तो सैन्यसमूह त्याच्या हाती दिला जाईल. आणि जेव्हा त्याने तो सैन्यसमूह दूर केला असेल, तेव्हा त्याचे हृदय उंचावेल; आणि तो अनेक दहा हजारांना पाडून टाकील; परंतु त्यामुळे तो बलवान होणार नाही. दानियेल 11:10–12.

२०१४ मध्ये, पुतिनने युक्रेनमध्ये युद्धास आरंभ केला, आणि अध्याय अकराच्या अकराव्या वचनात दर्शविलेल्या या सत्याची ओळख पटविण्यासाठी, भविष्यवाणीचा एक विद्यार्थी प्रथम हे पाहण्यास समर्थ असला पाहिजे की दहावे वचन अशा इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करते, जो दानियेल अध्याय अकराच्या चाळिसाव्या वचनाच्या दुसऱ्या भागाचे चित्रण करतो. जेव्हा तो हे ओळखतो, तेव्हा त्याला असे दिसते की दहावे वचन चाळिसाव्या वचनात जे जोडते ते असे की, १९८९ मध्ये सोव्हिएत संघ दूर वाहून गेला, तेव्हा उत्तरेचा राजा केवळ आपल्या दुर्गापर्यंतच (त्या "मानेपर्यंत") वर आला. परंतु भविष्यवाणीच्या विद्यार्थ्याला त्याचा अर्थ काय सूचित करीत होता हे कळले नसते, जोपर्यंत त्याने यशया अध्याय आठ वचन आठ पाहिले नसते. तेव्हाच त्या तीनही वचने एका अशा वाक्प्रचाराने परस्पर बांधली गेली आहेत, जो संपूर्ण बायबलमध्ये केवळ तीन वेळाच वापरला गेला आहे, असे ओळखण्याचा त्याला भविष्यवाणी-संबंधी अधिकार प्राप्त झाला असता.

मग विद्यार्थ्यास दुसरा साक्षी आवश्यक ठरेल की बायबलमध्ये "overflow and pass over" हा प्रयोग ज्या तीन वेळा आढळतो, तो हेतुपुरस्सर पुनरुच्चार आहे. या वस्तुस्थितीचा दुसरा साक्षी यामुळे स्थापित होतो की त्या तिन्ही वचने (साक्षी) उत्तरेकडील एका राजाने दक्षिणेकडील एका राजावर आक्रमण केल्याचे ओळख करून देतात. एकत्रितपणे, हे तीन साक्षी—जे दोन प्रकारच्या आंतरिक साक्षींनी एकाच प्रतीकात्मक इतिहासाचे असल्याचे पुष्ट झालेले आहेत—भविष्यवाणीचा विद्यार्थी यांस मग ओळीवर ओळ या रीतीने एकमेकांवर ठेवण्यास प्रवृत्त करतात. त्या अनुप्रयोगामुळे त्या वचनांतील आशय अधिक विस्तारला जातो, जे उत्तरेकडील राजा आणि दक्षिणेकडील राजा यांच्यामधील युद्धाचे चित्रण करतात.

यशया अध्याय सात, वचने आठ व नऊ, वचन दहामधील "किल्ला" कोणत्या गोष्टीचे प्रतिनिधित्व करतो या कोड्याचे उकल करण्याची गुरुकिल्ली देतात; कारण "किल्ला" यासाठीचा इब्री शब्द हा अध्याय अकरा, वचन सातमध्ये दक्षिणेकडील राजाने ज्यात प्रवेश केला त्या "किल्ल्या"साठीही तोच आहे. "किल्ला" हा शब्द दानिएल अध्याय अकरा, वचन एकतीसमधील "सामर्थ्याचे पवित्रस्थान" या वाक्यप्रचारात "सामर्थ्य" असा देखील अनुवादित केला आहे. अशा रीतीने, ही दोन वचने (सात आणि एकतीस) "किल्ला" म्हणजे एखाद्या राज्याची किंवा राजाची राजधानी आहे, याची दोन साक्षी पुरवितात. ही वस्तुस्थिती दोन साक्षींच्या आधारे (दोन्ही अध्याय अकरामध्ये) स्थापित झाल्यावर, यशया आपल्या अध्याय सात, वचने आठ व नऊ, या गूढ उताऱ्यामध्ये, जेव्हा दोन अंतर्गत साक्षींच्या साहाय्याने "किल्ला" हा एखाद्या राज्याची राजधानी, किंवा त्या राज्याचा राजा आहे, हे निश्चित करतो, तेव्हा तो हे स्थापित करतो की १९८९ पूर्वी सोव्हिएत युनियन, ज्याचे केंद्र रशिया होते, आणि ज्याची राजधानी मॉस्को हे राजधानीचे शहर होते, त्याचा प्रमुख मिखाईल गोर्बाचेव्ह होता. गोर्बाचेव्हचे दृश्य वैशिष्ट्य त्याचे कपाळ होते, ही गोष्ट

योगायोग नव्हती.

ओळीवर ओळ, या अनुप्रयोगाचा निष्कर्ष त्याच्या महत्त्वावर भर देतो, जेव्हा तो असे म्हणतो, “जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर निःसंशय तुम्ही स्थिर केले जाणार नाही.” येशू म्हणाला, “अहो मूर्खांनो, आणि संदेष्ट्यांनी सांगितलेल्या सर्व गोष्टींवर विश्वास ठेवण्यास हृदयाने मंद असणाऱ्यांनो.” [पहा Luke 24:25] एज्रा यांनी लिहिले, “आणि ते पहाटे लवकर उठले आणि तकोआच्या अरण्यात निघून गेले; आणि ते जात असता, यहोशाफाट उभा राहिला आणि म्हणाला, हे यहूदा आणि यरुशलेमचे रहिवाशांनो, माझे ऐका; तुमचा देव परमेश्वर याच्यावर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्ही स्थिर केले जाल; त्याच्या संदेष्ट्यांवर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्ही समृद्ध व्हाल.” [पहा 2 Chronicles 20:20] प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात सात वेळा ऐकण्याची आज्ञा दिली आहे. “ज्याला कान आहे, त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो ते ऐकावे.”

स्थिर केले जाणे म्हणजे शहाण्या कुमारिकांमध्ये असणे होय; कारण मूर्खांचे हृदय संदेष्ट्यांवर विश्वास ठेवण्यास मंद असते. शहाणे लोक देवाने आपल्या संदेष्ट्यांद्वारे जे बोलले आहे त्यावर विश्वास ठेवतात, आणि ते स्थिर केले जातात व समृद्ध होतात; कारण आत्मा मंडळ्यांना काय म्हणतो हे ते ऐकतात. रशियाची ओळख, आणि 2014 मध्ये त्याने युक्रेनविरुद्ध सुरू केलेले युद्ध, हीच ती गोष्ट आहे जी त्या काळात—जेव्हा ख्रिस्त हेच सत्य उघड करतो—भविष्यवाणीचे शहाणे विद्यार्थी असणाऱ्यांना स्थिर करते.

तो सत्य २०१४ मध्ये इतिहासात प्रकट झाले, जे २००१ नंतरचे आहे, आणि म्हणून ते एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात स्थित आहे. पुढील वर्षी, २०१५ मध्ये, सर्वांत श्रीमंत राष्ट्राध्यक्ष, जो १९८९ मधील अंतकाळापासूनचा सहावा राष्ट्राध्यक्ष आहे, त्याने वैश्विकतावाद्यांना भडकवण्यास आरंभ केला. दहावे वचन १९८९ चा इतिहास ओळखून देते, परंतु ते रशियाला “किल्ला” म्हणूनही स्थापित करते, आणि पुढील दोन वचनांमध्ये, रशिया प्रतिनिधी युद्धांच्या दुसऱ्या लढाईस आरंभ करील, आणि पुतिन ती लढाई जिंकेल. त्या वचनांचे सत्य जे इतिहास ते दर्शवितो तो पूर्ण झाल्यावर उघडकीस येते.

> “दानीएल आपल्या भागात व आपल्या स्थानी उभा आहे. दानीएल व योहान यांच्या भविष्यवाण्या समजून घेतल्या पाहिजेत. त्या एकमेकींचे स्पष्टीकरण करतात. त्या जगाला अशा सत्यांचा बोध देतात, जे प्रत्येकाने समजून घेतले पाहिजेत. या भविष्यवाण्या जगात साक्ष म्हणून असाव्यात. या शेवटच्या दिवसांत त्यांच्या परिपूर्तीमुळे त्या स्वतःच आपले स्पष्टीकरण देतील.” द क्रेस कलेक्शन, १०५.

अकराव्या व बाराव्या वचनांची भविष्यवाणी, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाच्या काळातील तिच्या ऐतिहासिक परिपूर्तीमुळे उघड केली जाते; परंतु “ओळीनंतर ओळ,” या वचनांशी संबंधित आणखी एक महत्त्वाचे तथ्य आहे. भविष्यवाणीचा विद्यार्थी “ओसंडून जाणे, आणि पुढे निघून जाणे” या तीन उताऱ्यांना एकत्र आणण्यासाठी, त्या विद्यार्थ्याने पासष्ट वर्षांची भविष्यवाणीही त्या भविष्यवाणीच्या रेषेत आणली पाहिजे. पासष्ट वर्षांची भविष्यवाणी दोन दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या भविष्यवाण्यांच्या आरंभाला चिन्हांकित करते, आणि ती दर्शविते की त्या एकमेकींपासून छेचाळीस वर्षांच्या अंतराने सुरू होतात. आरंभीच्या ठिकाणी पासष्ट वर्षांची ओळख करून देताना, ती हेही ओळख करून देते की शेवटी अल्फा आणि ओमेगा पासष्ट वर्षे उत्पन्न करतील.

सुरुवातीला आणि शेवटी असलेली ती पासष्ट वर्षे, प्रत्येकी तीन मार्गचिन्हांची खूण धारण करतात. पहिले इ.स.पूर्व 742 होते, त्यानंतर एकोणीस वर्षांनी इ.स.पूर्व 723, आणि मग छेचाळीस वर्षांनी इ.स.पूर्व 677. ही तीन मार्गचिन्हे शेवटी 1798, 1844, आणि 1863 यांद्वारे दर्शविली जातात. प्रारंभील (अल्फा) छेचाळीस वर्षांचा कालखंड मंदिर आणि सैन्यदल यांच्या तुडवून टाकण्याचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि शेवटच्या (ओमेगा) छेचाळीस वर्षांचा कालखंड पवित्रस्थान आणि सैन्यदल यांच्या पुनर्स्थापनेचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा कराराचा दूत (जो अल्फा आणि ओमेगा देखील आहे) त्या मंदिरात अकस्मात प्रवेश करील, जे त्याने 1798 ते 1844 या छेचाळीस वर्षांत उभे केले होते.

इ.स.पू. ७४२ या वर्षी यशयाने भविष्यवाणी मांडली त्या काळातील एकोणवीस वर्षांनी आधी असलेली छेचाळीस वर्षे, त्यांच्या समाप्तीला छेचाळीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांच्या नंतर मग किआस्टिक नमुन्यात एकोणवीस वर्षे येतात. १८४४ ते १८६३ या एकोणवीस वर्षांचा कालावधी, त्या इतिहासात घडलेल्या बंडामुळे अपूर्ण राहिलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांबद्दल ख्रिस्ताच्या उद्देशांचे एक उदाहरण पुरवितो. दानिएल अध्याय अकराच्या दहाव्या ते बाराव्या वचनांबाबत सत्यवचनाचे योग्य विभाजन करण्यासाठी भविष्यवाणीच्या विद्यार्थ्याकडून जी कार्यसिद्धी अपेक्षित आहे, ती केवळ (जर तुम्ही विश्वास ठेवत असाल तर) २०१४ मध्ये रशिया युक्रेनमध्ये युद्ध आरंभ करील हेच स्थापित करीत नाही, तर ते युद्ध एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनकाळात आरंभ होईल हेही स्थापित करते. या वचनांद्वारे दर्शविलेला भविष्यसूचक इतिहास जितका महत्त्वाचा आहे, तितकाच त्या इतिहासाचे सत्य ज्या इतिहासकाळात अनमुद्रित केले जाते, तोही १८४४ ते १८६३ या एकोणवीस वर्षांच्या इतिहासाद्वारे प्रतिनिधित्व केला जातो.

1844 हे तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाची ओळख करून देते, आणि ते 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचे प्रतीकात्मक पूर्वरूप दर्शविते. 1863 हे यरीहोच्या पुनर्बांधणीद्वारे प्रतीकित केलेल्या बंडाचे प्रतिनिधित्व करते. 1863 हा मार्गचिन्ह त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या आज्ञाधारकतेचेही पूर्वरूप दर्शवितो, ज्यांचा उपयोग लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी “यरीहोच्या भिंती पाडण्यासाठी” केला जातो. आपण विचारात घेत असलेल्या वचनांमध्ये, सोळावे वचन संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते. अकरावे वचन 2014 पासून पुतिनच्या अंतिम विजयापर्यंतचा कालखंड दर्शविते. ही वचने दुसऱ्या प्रतिनिधी युद्धाच्या आरंभाची ओळख करून देतात, ज्याच्या पाठोपाठ तिसरे प्रतिनिधी युद्ध येते, जसे तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये दर्शविले आहे.

दुसऱ्या वचनास अकरावे आणि बारावे वचन यांच्याशी एकत्रित केल्यास, आपण २०१४ मध्ये सुरू झालेल्या युक्रेनियन युद्धाची ओळख करतो; त्यानंतर २०१५ मधील अमेरिकेच्या राष्ट्राध्यक्षीय निवडणूक मोहिमेचा काळ आला, आणि पुढे २०१६ मध्ये सर्वांत श्रीमंत राष्ट्राध्यक्षाची निवड झाली. बाराव्या वचनानंतर, रविवार कायद्यापूर्वीच्या शेवटच्या राष्ट्राध्यक्षाकडून तिसऱ्या प्रतिनिधिक युद्धात प्रतिशोध घेतला जातो. दुसरे प्रतिनिधिक युद्ध, जे सीमारेषेवरील लढाई आहे, हे सहाव्या आणि सर्वांत श्रीमंत राष्ट्राध्यक्षाच्या निवडीच्या अगोदरच सुरू झाले.

१८४४ ते १८६३ या इतिहासकाळात, येहेज्केलच्या दोन काठ्या एकत्र जोडल्या जाणे अपेक्षित होते. त्यांचे हे जोडले जाणे दैवीपणा आणि मानवता यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करीत होते; हाच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का बसविण्याचा कार्यभाग आहे. १८४४ मध्ये तिसरा देवदूत आला आणि त्याने स्वर्गीय पवित्रस्थान, देवाचा नियम, शब्बाथ, आणि तिसरा देवदूत यांच्याशी संबंधित प्रकाश उघड केला. १८४९ मध्ये प्रभूने मोठ्या निराशेच्या वेळी विखुरले गेलेल्या कळपाला पुन्हा एकत्र करण्यासाठी दुसऱ्यांदा आपला हात पुढे केला. १८५० मध्ये त्याने आपल्या लोकांना हबक्कूकचा दुसरा फलक तयार करण्यासाठी मार्गदर्शन केले, जेणेकरून तो आपल्या लोकांनी जाहीर करावयाच्या संदेशाचे चित्रमय निदर्शन घडवून आणेल, कारण तो त्यांना “यरिहोच्या भिंती खाली आणण्यास” मार्गदर्शन करीत होता. त्या फलकात “सात काळ” समाविष्ट होते, जसे “जुन्या फलकात” होते.

१८५६ साली, “यरीहोच्या लढाई”पूर्वी आपल्या लोकांवर शिक्का मारण्यासाठी असलेला प्रकाश त्याने उघड केला. तो प्रकाश अल्फा आणि ओमेगा यांनी विल्यम मिलर यांना प्रकट केलेल्या पहिल्या प्रकाशाची वाढ होती. तो “सात वेळा” यांचा प्रकाश होता, जसा प्राचीन यरीहोच्या लढाईत वारंवार दर्शविण्यात आला आहे. जो प्रकाश आपल्या लोकांवर शिक्का मारण्यासाठी होता, तोच त्यांना जागृत करण्यासाठी असलेला लाओदिकीयेचा संदेशही होता, आणि त्यांना पुन्हा एकदा फिलाडेल्फियाच्या अनुभवाकडे संक्रमण घडविणारा होता. तो शेवटचा प्रकाश पहिल्या प्रकाशाची वाढ होता, परंतु त्याच्या लोकांनी त्या प्रकाशाकडे दुर्लक्ष केले आणि परिणामी लाओदिकीयेच्या अरण्यात भटकत राहण्याची निवड केली. १८४४, १८४९, १८५०, १८५६ आणि १८६३ हे पाच मार्गचिन्हे दर्शवितात, ज्यांचे प्रतिनिधित्व ११ सप्टेंबर २००१ पासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यापर्यंतच्या इतिहासात केलेले आहे.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

इस्राएलच्या संततीमुळे यरीहो शहर अत्यंत कडेकोट बंद केले गेले होते; कोणी बाहेर जात नव्हते, आणि कोणी आत येत नव्हते. तेव्हा परमेश्वर यहोशवाला म्हणाला, पाहा, मी यरीहो, त्याचा राजा, आणि त्याचे पराक्रमी वीर तुझ्या हाती दिले आहेत. तुम्ही सर्व युद्धवीरांनी शहराला वेढा द्यावा, आणि शहराभोवती एकदा फेरी मारावी. असे तू सहा दिवस करावे. आणि सात याजकांनी कोशासमोर मेंढ्यांच्या शिंगांची सात तुरे धरावी; आणि सातव्या दिवशी तुम्ही शहराभोवती सात वेळा फेरी मारावी, आणि याजकांनी तुरे फुंकावी. आणि असे होईल की, जेव्हा ते मेंढ्याच्या शिंगाचा दीर्घ नाद करतील, आणि तुम्ही तुरेचा आवाज ऐकाल, तेव्हा सर्व लोकांनी मोठ्याने जयघोष करावा; मग शहराची भिंत सपाट कोसळेल, आणि प्रत्येक मनुष्य आपल्या समोर सरळ वर चढेल. मग नूनाचा पुत्र यहोशवा याजकांना बोलावून त्यांना म्हणाला, कराराचा कोश उचला, आणि सात याजकांनी परमेश्वराच्या कोशासमोर मेंढ्यांच्या शिंगांची सात तुरे धरावी. आणि तो लोकांना म्हणाला, पुढे चला, आणि शहराला वेढा द्या; आणि सशस्त्र पुरुषाने परमेश्वराच्या कोशासमोरून पुढे जावे. आणि असे झाले की, यहोशवाने लोकांशी बोलून झाल्यावर, मेंढ्यांच्या शिंगांची सात तुरे धारण करणारे सात याजक परमेश्वरासमोरून पुढे गेले, आणि त्यांनी तुरे फुंकली; आणि परमेश्वराच्या कराराचा कोश त्यांच्या मागून येत होता. आणि सशस्त्र पुरुष तुरे फुंकणाऱ्या याजकांच्या पुढे चालत होते, आणि मागील तुकडी कोशाच्या मागून येत होती; याजक पुढे जात होते आणि तुरे फुंकत होते. आणि यहोशवाने लोकांना आज्ञा दिली होती, असे म्हणत, तुम्ही जयघोष करू नका, किंवा आपल्या आवाजाने काहीही ध्वनी करू नका, तसेच मी तुम्हांला जयघोष करण्यास सांगेन त्या दिवसापर्यंत तुमच्या तोंडातून एकही शब्द बाहेर पडू नये; मग तुम्ही जयघोष करावा.

मग परमेश्वराच्या कराराचा कोश नगराभोवती फिरविण्यात आला, एकदाच त्याभोवती प्रदक्षिणा घालण्यात आली; आणि ते छावणीत येऊन छावणीत मुक्काम करू लागले. आणि यहोशवा पहाटे लवकर उठला, आणि याजकांनी परमेश्वराच्या कराराचा कोश उचलला. आणि परमेश्वराच्या कराराच्या कोशापुढे मेंढ्यांच्या शिंगांच्या सात तुरया वाहणारे सात याजक सतत पुढे चालत गेले व तुरया वाजवीत राहिले; आणि सशस्त्र पुरुष त्यांच्या पुढे चालत होते; परंतु मागील रक्षक परमेश्वराच्या कराराच्या कोशामागून चालत होते; याजक चालत चालत तुरया वाजवीत होते. आणि दुसऱ्या दिवशी त्यांनी नगराभोवती एकदा प्रदक्षिणा घातली व छावणीत परतले; त्यांनी असे सहा दिवस केले. आणि सातव्या दिवशी असे झाले की, दिवस उगवतीला आला असता ते पहाटे लवकर उठले, आणि त्याच रीतीने त्यांनी नगराभोवती सात वेळा प्रदक्षिणा घातली; फक्त त्या दिवशी त्यांनी नगराभोवती सात वेळा प्रदक्षिणा घातली. आणि सातव्या वेळी, याजकांनी तुरया वाजविल्या तेव्हा, यहोशवाने लोकांना म्हटले, "जयघोष करा; कारण परमेश्वराने तुम्हांला हे नगर दिले आहे."

आणि ती नगरी, म्हणजे ती आणि तिच्यातील सर्व काही, परमेश्वरासाठी शापित ठरेल; फक्त राहाब ही वेश्या, ती आणि तिच्याबरोबर घरात असलेले सर्व, जिवंत राहतील, कारण आम्ही पाठविलेल्या दूतांना तिने लपवून ठेवले. आणि तुम्ही मात्र त्या शापित वस्तूपासून सर्व प्रकारे स्वतःला दूर ठेवा; असे होऊ नये की त्या शापित वस्तूपैकी काही घेतल्यामुळे तुम्ही स्वतः शापित व्हाल आणि इस्राएलच्या छावणीवर शाप आणून तिला संकटात पाडाल. परंतु सर्व चांदी, सोने, पितळ व लोखंडाची भांडी, ही परमेश्वरासाठी पवित्र केलेली आहेत; ती परमेश्वराच्या भांडारात जमा केली जातील. मग याजकांनी तुताऱ्या फुंकल्या तेव्हा लोकांनी जयघोष केला; आणि असे घडले की, लोकांनी तुतारीचा नाद ऐकताच आणि लोकांनी मोठ्या जयघोषाने आरोळी देताच, तटभिंत सपाट कोसळली; त्यामुळे लोक, प्रत्येक जण आपल्या समोर सरळ जाऊन, नगरीत चढून गेले आणि त्यांनी ती जिंकून घेतली.

आणि त्यांनी त्या नगरातील सर्व काही—पुरुष आणि स्त्री, तरुण आणि वृद्ध, बैल, मेंढ्या आणि गाढवे—तलवारीच्या धारेने संपूर्णपणे नष्ट केले. पण यहोशवाने त्या देशाची हेरगिरी केलेल्या दोघा पुरुषांना सांगितले होते, "त्या वेश्येच्या घरी जा, आणि जसे तुम्ही तिला शपथपूर्वक वचन दिले होते, तसे त्या स्त्रीला आणि तिचे जे काही आहे तेथून बाहेर आणा." मग ते तरुण हेर आत गेले, आणि राहाबला, तिच्या वडिलांना, तिच्या आईला, तिच्या भावांना, आणि तिचे जे काही होते ते सर्व बाहेर आणले; तिचे सर्व नातलगही त्यांनी बाहेर आणले, आणि त्यांना इस्राएलच्या छावणीबाहेर ठेवले. आणि त्यांनी ते नगर आणि त्यातील सर्व काही अग्नीने जाळून टाकले; फक्त चांदी, सोने, आणि पितळ व लोखंडाची भांडी त्यांनी परमेश्वराच्या भवनाच्या खजिन्यात ठेवली.

आणि यहोशवाने वेश्या राहाबला, तिच्या पित्याच्या घराण्याला, आणि तिचे जे काही होते त्या सर्वांना जिवंत राखले; आणि ती आजपर्यंत इस्राएलमध्ये राहते; कारण यहोशवाने यरीहोची हेरगिरी करण्यासाठी पाठविलेल्या दूतांना तिने लपवून ठेवले होते. आणि त्या वेळी यहोशवाने त्यांना शपथ घालून सांगितले, "जो मनुष्य परमेश्वरासमोर उठून हे यरीहो नगर पुन्हा बांधील, तो शापित असो; तो त्याचा पाया आपल्या ज्येष्ठ पुत्राच्या किमतीवर घालील, आणि आपल्या धाकट्या पुत्राच्या किमतीवर त्याची वेशी उभी करील." म्हणून परमेश्वर यहोशवाबरोबर होता; आणि त्याची कीर्ती सर्व देशभर पसरली. यहोशवा 6:1–27.